

LATÁK ISTVÁN

HIRTELEN JÖTT VIHAR

Üvöltő szelek vad nyelve alatt
Kalimpál részegen a szívünk
Szemünkben a tűz mint villanyfény gyújt
Körülöttünk jajgató tenger
Eltűnt a nap és szürke sziklák sírnak
Minden csak pusztia képzet most
Az élet nehezen várt ökölcsapás
Mázsás ólmok tompa harangja kongat
Összeszűkülten érezzük szegény világunkat
Odvasan hallgató barlangokba
És könnyű házakba szorult emberek
Lengetik reményük zászlaját
A barnászölden huhogó erdőknek
Az elszaggatott tisztaságban hörög
A játszó kis gyermekek félelme
Kis hajó igyekszik erre de elakad
A habokban mintha hátrálna
Tán fél a vicsorgó fogú zátonyoktól
A láthatár darabokra tört
Mint kék szegélyű repedt tükör
Halak és visszfények ugrálnak égve
Futó örvény ordít hullámzó égre
Még szívárványfátylat se kap
A meztelen fázó természet

KÍGYÓBŰVÖLŐ I.

Atomkődben iáznak
kígyószemű bölcsek
búvárok énekelnek
nyelved rájuk öltsed

Késpenge az eszükben
szülnek baj-kritikát
a fülük nagyszamárnai
nyiszlett penész-bikák

*Magjuk nincsen szemernyi
vízen úszva nőnek
ők a napraforgói
megkábult időnek*

*Asztalodat tüzed fel
vívj az áradattal
dühös este köszöntget
nem a nemző hajnal*

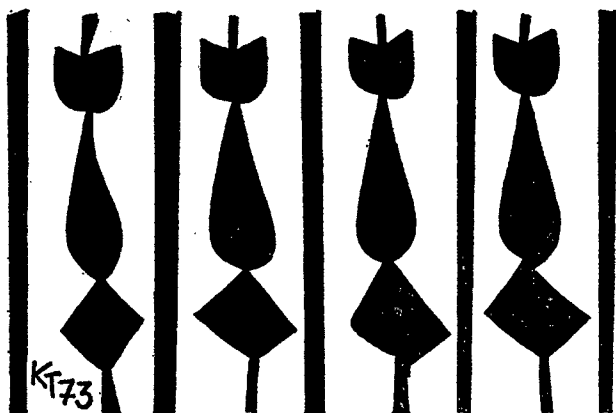
KÍGYÓBŰVÖLŐ II.

*Szelidülj meg pokolbáb
fortyog a Nap-katlan
szappanozd az eget hát
úszkálj a sok habban*

*Hárfa ölel furulyát
varázstáncba ringat
nevet a csontkoponyád
lopod az almáinkat*

*Lüktet gyémánt tyúkszemed
színezüst a harmat
ezer ágyú rád mered
bárányok inálnak*

*Tengert hoznak vad esők
szánthatsz vaj-iszapban
a horkolás egyre több
villám sose csattan*

A költő hagyatékából.